

Varning för Waldorfskolor

Föräldrarna till en pojke med läs- och skrivsvårigheter vill utfärda en varning för Waldorf-skolor. Varningen var införd i tidskriften *Att adoptera*, som ges ut av Adoptionscentrum, nr 2/1993.

Parets son fick börja sin skolgång i en Waldorfskola. Det visade sig efter hand att han hade specifika läs- och skrivsvårigheter, dyslexi. Skolan var emellertid oförstående inför föräldrarnas upprepade påpekanden att barnet behövde särskild hjälp. I sin artikel nämner de tre orsaker till detta: pedagogiken, de praktiska omständigheterna och personfaktorer. Deras redogörelse för de första två av dessa faktorer är så intressant att vi citerar den i dess helhet.

”Waldorfpedagogiken bygger på den av Rudolf Steiner grundade antroposofin, en lärobyggnad om vilken man med ett Tegnér-citat kan säga: 'Det dunkelt sagda är det dunkelt tänkta.' Undervisningen i waldorfskolor utmärks bl a av att eleverna tillverkar sina läromedel själva. Elever med svårigheter att forma bokstäver har alltså inga förebilder i läroböcker att utgå från. Kreativitet betonas men på bekostnad av struktur och lättöverskådlighet. Vi fann efter en tid att vår son inte alls fick den hjälp han behövde och påtalade hans svårigheter. Från skolans sida bagatelliserade man detta på ett häpnadsväckande sätt. Vi hade flera samtal med lärare och företrädare för skolans

styrelse, som alla förordade den vänta- och-se-attityd, som är katastrofal för barn med dyslexi. De behöver i stället intensiv specialpedagogisk träning. Utebliven hjälp leder till misslyckande och ett knäckt självförtroende. På så sätt kan ett pedagogiskt fiasko utvecklas till en social katastrof för den enskilde eleven. Sådant förekommer säkert i alla skolor, men waldorfpedagogiken torde öka risken. Till slut lyckades vi – mot slutet av vårterminen och efter mycket argumenterande – få en extra lärare till vår son, men denne saknade särskild utbildning och bedrev ingen konsekvent träning inriktad på hans svårigheter.

De praktiska omständigheterna kring undervisningen lämnar en del övrigt att önska i en nygrundad privat skola med ekonomiska svårigheter. Många waldorfskolor är utpräglat odemokratiska inrättningar, där stadgarna tillerkänner föräldrarna ekonomiskt ansvar och skyldigheter att städa lokalerna mm men ingen rätt att ha synpunkter på undervisningen. Sådant som är en självklarhet i grundskolan, till exempel skolskjutsar, skolmåltider och gymnastikundervisning, får en provisorisk prägel eller saknas helt.

Historien fick en lycklig upplösning. På sommarlovet fick sonen träffa en utomstående expert på dyslexi, som till skillnad från alla andra inblandade kom med utförliga och konkreta förslag till åtgärder. Sonen togs ur waldorfskolan och fick i stället börja i den kommunala grundskolan, där han trivs utmärkt och där han får den hjälp han behöver.

SOH